

Resumé
af
forslag til
lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forslag til lov om ændring af
visse love m.v.

Lovforslagene (Inddrivelse IV) er et led i udmøntningen af en del af regeringens aftale med Dansk Folkeparti om en kommunalreform, hvor inddrivelse af restancer til det offentlige med henblik på en mere effektiv offentlig restanceinddrivelse blev samlet under Skatteministeriet pr. 1. november 2005.

Opfyldelsen af målsætningen om effektivisering af restanceinddrivelsen forudsætter, at de organisatoriske ændringer følges op af yderligere forenklinger, herunder etablering af ét fælles inddrivelsessystem (EFI) og ét fælles regelgrundlag.

Lovforslaget om inddrivelse og lovforslaget om konsekvensændringer er det fjerde tiltag i rækken af forenklinger og harmoniseringer af inddrivelsesreglerne. Tidligere er gennemført fastlæggelse af snitfladen mellem opkrævning og inddrivelse, klageadgang m.v. ved lov nr. 429 af 6. juni 2005, regler om dækningsrækkefølge og harmonisering af rente og gebyr ved lov nr. 516 af 7. juni 2006 og automatisk modregning ved lov nr. 346 af 18. april 2007.

Lovforslagene ligger i forlængelse af de forenklinger, der allerede er gennemført og er sidste del af målsætningen om ét fælles regelgrundlag.

1. Reglerne fra lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer flyttes til en ny lov: Lov om inddrivelse af gæld til det offentlige (Inddrivelsesloven)

Reglerne fra Inddrivelse I-III om lovens anvendelsesområde, fremgangsmåden ved overdragelse, restanceinddrivelsesmyndigheden (afdragsvis betaling, henstand og indhentelse af oplysninger), dækningsrækkefølge, rente og gebyr, modregning og klage flyttes til Inddrivelsesloven.

2. Reglerne om lønindeholdelse flyttes fra Kildeskatteloven til Inddrivelsesloven og beregningsgrundlaget ændres med henblik på brug af e-indkomstregisteret

Reglerne om lønindeholdelse findes i kildeskatteloven og en lang række særlove, der hjemler lønindeholdelse efter reglerne i kildeskatteloven.

Det foreslås, at flytte reglerne til inddrivelsesloven og opregne de fordringer, der kan inddrives ved lønindeholdelse i et bilag til loven.

Samtidig foreslås det, at ændre reglerne således at det bliver mulig at anvende aktuelle oplysninger fra e-indkomstregisteret som grundlag for lønindeholdelse. I dag anvendes seneste årsopgørelse. Det betyder, at størrelsen af indeholdelsesprocenten fastsættes på grundlag af ”gamle” oplysninger om indkomsten, mens lønindeholdelsen foretages i den aktuelle indkomst. For at kunne anvende aktuelle oplysninger fra e-indkomstregistret foreslås det, at grundlaget for beregningen ændret fra nettoindkomst til et nyt begreb ”A-nettoindkomst”. Forskellen er, at positiv kapital indkomst udgår af beregningsgrundlaget, idet e-indkomstregisteret ikke indeholder oplysninger om positiv kapital indkomst på månedsbasis.

3. Reglerne om udpantningsret flyttes fra Udpantningsloven og særlove til Inddrivelsesloven

Reglerne om udpantningsret findes i dag i udpantningsloven og i en lang række særlove. Udpantningsret betyder, at det ikke er nødvendigt at få dom for kravet inden der kan foretages udlæg. Udpantningsret er en ordning, der er administrativt hensigtsmæssig for myndigheden og billig for den pågældende borger. Udpantningsret tillægges normalt kun offentlige myndigheder for så vidt angår krav, som på forhånd kun undtagelsesvist må forventes at give anledning til bevismæssige tvister.

Det foreslås, at flytte hjemlen til udpantningsret til Inddrivelsesloven og opregne de fordringer, der er tillagt udpantningsret i et bilag til loven.

4. Love, der indeholder regler om fortrinsret, oplistes i et bilag til Inddrivelsesloven

Reglerne om at ejendomsskatter og visse andre krav har fortrinsret i fast ejendom findes forskellige steder i lovgivningen. Det foreslås, at opretholde denne retstilstand, men at opregne de krav, der har denne sikkerhed i et bilag til loven, så der skabes et overblik over, hvilke krav, det drejer sig om.

5. Reglerne om eftergivelse flyttes fra Opkrævningsloven til Inddrivelsesloven og anvendelsesområdet udvides og særregler om studiegæld ophæves

Generelle regler om eftergivelse af gæld til det offentlige findes i dag i opkrævningsloven og en lang række særlove, der hjemler, at eftergivelse kan ske efter opkrævningslovens regler.

Det foreslås, at flytte reglerne til Inddrivelsesloven og udvide adgangen til eftergivelse til de fordringstyper, hvor der ikke er hjemmel til eftergivelse f.eks. sagsomkostninger i straffesager og afsoningsomkostninger.

Det foreslås desuden at justere eftergivelsesreglerne, så der bliver mulighed for at eftergive gæld til det offentlige, selvom skyldner også har gæld til private, men sådan at restanceinddrivelsesmyndigheden kan henvise skyldner til i stedet at søge gældssanering ved skifteretten.

Derudover foreslås det, at udvide muligheden for at eftergive gæld, når særlige forhold taler derfor. I dag anvendes reglen kun ved myndighedsfejl og force majeure. Med ændringen foreslås reglens anvendelsesområde udvidet til situationer uden for økonomisk trang, hvor særlige sociale eller andre forhold gør, at det ville forekomme urimeligt at give afslag på eftergivelse af gælden.

Udover de generelle regler om eftergivelse findes der særregler for visse fordringer og særlige målgrupper. Det foreslås, at reglerne om tilskud til tilbagebetaling og om eftergivelse af studiegæld ophæves. Reglerne var særligt målrettet de statsgaranterede studielån, der ikke har kunnet optages siden 1993 og ordningerne må anses for at udspillet sit formål, at lempe vilkårene for låntagere på grund af det høje renteniveau i 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne. Studiegæld vil fortsat kunne eftergives, men alene efter de generelle eftergivelsesregler.

6. Regler om afskrivning fastsættes i Inddrivelsesloven

Regler om afskrivning for statslige fordringer findes i dag i budgetvejledningen og for visse fordringstyper ved administrativt fastsatte regler. Tilsvarende regler findes ikke for de kommunale fordringer.

For at harmonisere reglerne om afskrivning foreslås regler om afskrivning fastsat i Inddrivelsesloven. Det foreslås, at give mulighed for at afskrive fordringer, når inddrivelse må anses for åbenbart formålsløs eller forbundet med uforholdsmæssigt store udgifter.

7. Reglerne om indbringelse af indsigelser for fogedretten vedrørende kontrolafgifter flyttes til Inddrivelsesloven

Reglerne om fogedrettens behandling af indsigelser vedrørende kontrolafgifter findes i dag i færdselsloven, radio- og fjernsynsloven, lov om jernbane og lov om trafikskaber. Det foreslås, at samle disse regler i én paragraf i Inddrivelsesloven.

8. Opsættende virkning og tilbagesendelse af fordringer

Hovedreglen er, at indsigelser om fordringer ikke har opsættende virkning for inddrivelsen. Det foreslås, at etablere en undtagelse til denne regel ved at give restanceinddrivelsesmyndigheden mulighed for at tillægge indsigelser om kravets eksistens eller størrelse opsættende virkning, når der er en begrundet formodning om, at kravet ikke er opgjort korrekt eller ikke eksisterer. Derudover foreslås det, at give restanceinddrivelsesmyndigheden mulighed for at tilbagesende kravet til fordringshaveren, hvis fordringshaveren ikke søger skyldnerens indsigelser afklaret inden rimelig tid.

9. Undladelse af at underrette skyldner om kravets overdragelse til inddrivelse

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden skal fordringshaveren skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen. Det foreslås, at etablere en undtagelse til denne regel. Underretning skal således kunne undlades, hvis det må antages, at muligheden for at opnå dækning ellers vil blive væsentligt forringet.

10. Bagatelgrænse for overdragelse af fordringer

Det foreslås, at bemyndige ministeren til at fastsætte en bagatelgrænse for overdragelse af fordringer. I dag er det muligt at overdrage fordringer af helt bagatelagtig størrelse til inddrivelse. Omkostningerne ved overdragelse – modtagelse, registrering og udsendelse af påkravsbrev – kan let overstige størrelsen af selve kravet, således at der er flere omkostninger ved inddrivelsen end det beløb, der måtte blive inddrevet. Det forudsættes, at mindstegrænsen for beløb, der kan overdrages til inddrivelse i udgangspunktet fastsættes til 100 kr.

11. Præcisering af at Landsskatteretten kan behandle indsigelser om kravets eksistens eller størrelse, når indsigelserne vedrører restanceinddrivelsesmyndighedens administration

Klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser indbringes som hovedregel for Landsskatteretten. Det foreslås præciseret, at Landsskatteretten skal kunne træffe afgørelse vedrørende kravets eksistens eller størrelse, når klagen herover vedrører restanceinddrivelsesmyndighedens administration. Det kan f.eks. være en tvist om, hvorvidt restanceinddrivelsesmyndigheden har afbrudt forældelse, og om kravet derfor er ophørt med at eksistere. Grænsen mellem hvornår det er fordringshaveren eller Landsskatteretten, der skal afklare tvister om fordringers eksistens eller størrelse fastlægges således til om forholdet er opstået før eller efter overdragelsen af fordringen.

12. Ophævelse af reglerne om indregning af skatterestancer

Det foreslås, at reglerne om indregning af skatterestancer for tidligere år i forskudsopgørelsen ophæves. De restancer, der indregnes i forskudsskatten, kan i stedet inddrives ved lønindeholdelse. Indregning af almindelig restskat berøres ikke heraf.

13. Afbrydelse af forældelse ved lønindeholdelse

Forældelse afbrydes efter gældende regler ved en offentlig myndigheds pålæg til arbejdsgiveren om lønindeholdelse. Som en konsekvens af at lønindeholdelse foretages via e-skattekortet, og at der derfor ikke gives pålæg til arbejdsgiveren foreslås reglerne ændret således at forældelse afbrydes ved underretning til skyldneren om afgørelsen om lønindeholdelse.